

[Finansministeren]

enkeltkomponenter (privat forbrug, investeringer, eksport m.v.) samt af dansk erhvervslevs konkurrenceevne over for udlandet. Kravene til udbygning af betalingsbalanceerhvervene afhænger derfor også af en lang række valg, der træffes af den danske befolkning i de kommende år, f.eks. hvad angår arbejdstid, størrelsen af offentligt og privat forbrug m.v.

Som følge af de nævnte meget betydelige usikkerhedsmomenter vil det ikke være muligt at give et blot nogenlunde præcist skøn for den påkrævede ekstra indsats i betalingsbalanceerhvervene. Det er imidlertid åbenlyst, at der er behov for en meget betydelig omstrukturering af dansk økonomi, for at betalingsbalanceunderskuddet kan bringes ud af verden i løbet af 80'erne, således som det er regeringens mål.

Spm. nr. S 379

Til *finansministeren* (14/12 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvilke planer har regeringen om afvikling af vor udlandsgæld? Er det f.eks. i 1988, i 1992 eller aldrig, vi skal være gældfrie?«

Begrundelse

I debatten om arbejdsløshedsbekæmpelsen er det rart at vide, om regeringen ønsker, at de ledige må beskæftiges ved at afvikle vor udlandsgæld.

Besvarelse (29/12 82):

Finansministeren (Christophersen):

Målsætningerne for regeringens økonomiske politik er at genskabe den fulde beskæftigelse såvel som at sikre ligevægt – og på længere sigt et mindre overskud – på betalingsbalancen over for udlandet. Hvis disse to overordnede målsætninger skal opfyldes, skal der ske en kraftig omstrukturering af dansk økonomi, idet betalingsbalanceerhvervene skal udbygges, således at eksporten kan forøges, og således at danskproducerede varer kan erstatte importerede varer. Kun derigennem kan det dobbelte balanceproblem – ledigheden og underskuddet over for udlandet – løses. Det må understreges, at uligevægten i dansk økonomi er så stor, at problemet ikke

kan løses hurtigt. Der må bruges adskillige år.

For så vidt angår de nærmeste år er der to betingelser, som skal være opfyldt, for at denne omstrukturering kan finde sted. For det første skal danske virksomheder kunne sælge deres produkter såvel på hjemmemarkedet som i udlandet til priser, der stiller danske produkter stadig bedre over for udenlandske produkter. Det kræver en meget betydelig indsats m.h.t. at sikre en lav stigning i lønninger og andre omkostninger, samt at denne understøttes gennem erhvervsstimulerende foranstaltninger.

Den anden betingelse for, at den nødvendige omstrukturering kan finde sted, er, at det kan betale sig at investere i nye arbejdspladser i betalingsbalanceerhvervene. Det er her ikke tilstrækkeligt med en god konkurrenceevne i forhold til udenlandske producenter. Det skal også være rentabelt at investere. Det forudsætter et rentefald. Det kan i denne sammenhæng nævnes, at hvis der kan opnås et større rentefald i Danmark end i udlandet, således at renteforskellen mellem Danmark og omverdenen indsnævres, så vil også den danske konkurrenceevne over for udlandet blive forbedret.

En af de afgørende betingelser for, at renten kan sættes ned, er, at betalingsbalanceunderskuddet udviser en klart faldende tendens. Derved fjernes devalueringsfrygten og dens rentehævende virkning, og derved øges også Danmarks kreditværdighed i udlandet.

Det er derfor nødvendigt at give meget høj prioritet til en hurtig reduktion af betalingsbalanceunderskuddet. En hurtig nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet er den afgørende forudsætning for, at der kan skabes ligevægt i dansk økonomi.

Betalingsbalanceunderskuddet bliver formentlig henimod 20 mia kr. i 1982, og ifølge de seneste skøn vil det blive på ca. 17 mia kr. i 1983. Hvis der ikke var blevet gennemført økonomiske indgreb i indeværende efterår, tegnede der sig et underskud i 1983 på omkring 22 mia kr. Regeringens politik har således haft stor virkning. Denne politik vil blive videreført i de kommende år, således at betalingsbalanceunderskuddet kan bringes ud af verden i indeværende årti. Dette kræver en stor omstilling af dansk økonomi, jfr. besvarelsen af spørgsmål S 378.